

[Rager.]

Stater, i første Række med de andre skandinaviske Lande. Men der maa skabes et Grundlag, der hviler paa Realiteter og til Bunds gaaende Forstaaelse af de andre Parters og af alle Parters Stilling, ellers vil det kun bringe Skuffelse og Bitterhed. Og vi maa føje til, at naturligvis maa Samarbejdet være bygget op paa en saadan Basis, at det ikke paa noget Punkt svækker vor Stilling over for de to Hovedmarkeder for vore Landbrugsprodukter.

Med det, jeg her har sagt, mener jeg egentlig at have begrundet, hvorfor jeg er nødt til at afvise Byerhvervenes Forslag. Men jeg vil gerne, naar jeg tager Afsked med det, efter den lange Tid, jeg har beskæftiget mig med det, bede den højtærede Formand om Tilladelse til at gøre det ved Hjælp af et Citat; jeg vil gerne have Lov til at tage Afsked med det, idet jeg citerer en Erhvervsmand, der udtaler sig saaledes:

„Den Handels- og Erhvervspolitik, vi af de udefra bestemte Forhold er tvunget ind paa at føre, har betinget, at Maskineriet har kunnet holdes i Gang i Haandværk og Industri, og Arbejdsledigheden har, selv om det totale Arbejdsledighedstal stadig er alt for stort efter vore Forhold, dog været holdt i Skak, saaledes at Samfundet som Helhed har klaret sig nogenlunde godt gennem de vanskelige Forhold. . . . .

Det er aldeles ligegyldigt, hvad man finder paa at sige om den Valutaordning, vi nu har, vi kommer dog ikke uden om den Kendsgerning, at der maa og skal skaffes Balance mellem vor Udførsel og Indførsel, og vi maa købe vore Varer i de Lande, der aftager vor Eksport. Vi maa derfor mene, at hele dette Spørgsmaal efter Omstændighederne ikke kan løses paa anden Maade end gennem Valutacentralen.“

Selv om jeg ikke paa alle Punkter er enig i dette Citat, saa er der meget godt og rigtigt i det, og det er sagt, mærkværdigt nok, af en, der nu er Underskriver paa Erhvervenes Forslag. Mit Citat refererer sig til en Udtalelse, som Oldermænd Claus J. Olsen fremsatte paa Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværks Delegeretmøde i Odense den 25. Juni 1935, og det skal vist blive vanskeligt for den højtærede citerede nu at paavise, hvilken Væsensforskel der er fra 1935 og til nu, der kan føre til en saadan Kovending som den, der er foregaaet her.

Fra Konservatismens Side er der jo i denne Sag sket dette, at den i Hovedtrækene har adopteret Erhvervenes Forslag,

men jeg maa forstaa det saaledes, at man stadig opretholder dette, at Importretten skal være begrænset til en fast Kreds af Importører, og at Statstilsynet med disse, uanset om Varerne er paa den betinget bundne eller den helt bundne Liste, skal foretages af Valutacentralen, med andre Ord, at man i Virkeligheden beholder Statsreguleringen over for Personerne. Jeg forstaaer ikke, at man kan tænke sig, naar man giver over Halvdelen af Landets Import fri, saa stadig at forbeholde den for en begrænset Kreds af Personer. Jeg har maaske opfattet Forslaget forkert i saa Henseende og vil saa gerne lade mig oplyse, men jeg forstaaer jo ellers udmærket godt, at man fra Konservatismens Side har adopteret dette Forslag. Det er, naar man ser paa den bundne Liste, vel det mest protektionistiske Forslag, der endnu har været forelagt. Der er ikke Tvivl om, som jeg sagde i min Indledning, at Industrien og Industriraadet har taget Føringen inden for Erhvervenes Samarbejde, ikke alene derved, at de havde Ordførerskabet, men ogsaa derigennem, at de har affattet Listerne. En tydelig Paa-visning af dette finder man i den Skrivelse, der ligger som Bilag til selve Udvalgsbetænkningen, og i hvilken Købmandsforeningerne tager Afstand fra Erhvervenes Forslag, saaledes som dette er udformet.

Ellers var det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Tale jo en Tale paa meget bred Basis — ogsaa en Del Gentagelser rummede den. Den oplyste jo bl. a. om, at Regeringen paa den økonomiske Politik Omraade ved hverken ud eller ind. Nu har den højtærede Handelsminister jo kun befundet sig imellem os i fem Fjerdingaar, og derfor gaar jeg ud fra, at Ministeren kun har hørt det ærede Medlem bruge denne Vending to eller tre Gange, men til Beroligelse kan jeg sige, at siden 1929, altsaa i ca. 8 Aar, har jeg været vant til at høre den fire Gange om Aaret, saa derfor skal den højtærede Handelsminister ikke tage sig Udtalelsen saa nær, som maaske ellers kunde være Tilfældet. Denne Regering og dens Forgænger, altsaa saa længe den højtærede Statsminister har siddet i Spidsen for Regeringen, har efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Mening overhovedet aldrig haft Plan eller Fornuft i noget som helst, den har været i Vilderede økonomisk og paa alle mulige Maader, den har stadig været paa Vej til at faa større og større Mindretal i Befolkningen — men naar det er blevet prøvet, har denne Antagelse dog ikke holdt fuldstændig Stik. Saa det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Bemærkninger er